

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3084/2019. (IV. 17.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 72.Pf.630.615/2018/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Fővárosi Törvényszék 72.Pf.630.615/2018/4. számú ítélete és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 26.P.88.387/2017/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és az indítványban foglaltak az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] Az indítványozó felperes az alperes ügyvédi irodához fordult egy folyamatban lévő ügyével kapcsolatban és az addig keletkezett iratokat átadta az iroda nevében eljáró ügyvédnek, egyúttal megállapodást írtak alá.
- [4] A támadott elsőfokú bírósági döntésben megállapított tényállás szerint az aláírt megbízás kizárólag arra vonatkozott, hogy az ügyvédi iroda analizálja a jogesetet és véleményezze szakértőileg a további lépések lehetőségét. Rögzítésre került, hogy ügyvédi képviselőre vonatkozó megbízási szerződés csak az analízist követően, külön megállapodás után keletkezhet, jelen megállapodással az iroda jogi képviselőt nem vállal. A „megbízó nyilatkozata” címszó értelmében a felperes mint megbízó kijelentette, hogy a fenti szerződési feltételeket elolvasta, helybenhagyólag írja alá. A felperes a megbízási szerződés alapján a 350 000 Ft + ÁFA megbízási díjat megfizette.
- [5] Az átadott periratok alapján az ügyvédi iroda írásbeli analízist készített, amelynek összegzése szerint az ügyben született ítélet alapvetően helytálló, egyéb jogorvoslat sikerére esélyt nem lát, az eljárás ezen szakaszában per-képviselőt nem vállal.
- [6] A felperes indítványozó ezt követően kártérítési keresetet nyújtott be az ügyvédi iroda ellen. Kérelmében előadta, hogy nézete szerint az alperesnek eleve nem állt szándékában a per képviselőt elvállalni és elkészíteni az általa kért fellebbezést, ennek ellenére kifizettette vele a megbízási díjat, de az analízis megírása által valós tevékenységet nem fejtett ki, abban saját álláspontot nem fogalmazott meg.
- [7] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 26.P.88.387/2017/7. számú ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperes alappal nem hivatkozhat arra, hogy a megállapodást részleteiben nem olvasta el és nem tudta bizonyítani, hogy az alperes jogellenes magatartást tanúsított, így a kártérítési felelősség alapja hiányzik. A bíróság az alperesi ügyintéző mint tanú meghallgatására vonatkozó felperesi bizonyítási indítványt arra tekintettel mellőzte, hogy a felperes előadásából is az tűnt ki, hogy tisztában van azzal, hogy a képviselőre és a fellebbezés megírására külön megállapodást kellett volna kötni, illetve ezt erősítette az írásbeli okirat is. Nem volt tehát várható a tanútól olyan nyilatkozat, ami a peres felek által írásba foglalt tartalmat felülírja.
- [8] 1.2. Az indítványozó fellebbezése után másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 72.Pf.630.615/2018/4. számú ítélete szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, az irányadó jogszabályokat helyesen alkalmazta, így az ítéletet helybenhagyta. A felperesi sérelmekre vonatkozóan megállapította, hogy a bíróság eleget tett a bizonyítási teherről való kiiktatási kötelezettségének, a jegyzőkönyv kijavítására vonatkozóan pedig határidőben nem terjesztett elő kérelmet a felperes. A bíróság alappal mellőzte a felperes által indítványozott tanú kihallgatását, ennek pedig kellő indokát adta. Ugyancsak helyesen értelmezte az elsőfokú

bíróság az alperes megbízásból fakadó kötelezettségeit és megfelelő következtetéseket vont le a jogellenesség hiányára vonatkozóan.

- [9] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában és annak kiegészítésében ismételtén előadta a jegyzőkönyv tartalmára, a bíróság tájékoztatási kötelezettsége, a bizonyítási indítványai mellőzésére, a kereseti kérelme ki nem merítésére, illetve a bíró indokolás hiányára vonatkozó vélt sérelmeit.
- [10] Az indítványozó álláspontja szerint a bírói döntések megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogát.
- [11] 2. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak miatt nem befogadható.
- [12] 2.1. Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. §-ok szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. §-ok szerinti feltételeket. E vizsgálat elvégzése során az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az első- és másodfokú ítélet ellen benyújtott alkotmányjogi panasz határidőben érkezett és azt az Abtv. 27. §-a szerint benyújtásra jogosult és érintett indítványozó terjesztette elő jogorvoslati joga kimerítését követően. Az indítvány határozott kérelmet tartalmaz, amelyben az indítványozó megjelöli a megsemmisíteni kért bírói döntéseket, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését és indítványához indokolást fűzött.
- [13] 2.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be. Ez a feltétel a jelen ügyben benyújtott panasz vonatkozásában nem teljesült.
- [14] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését – különösen, ha az értelmezés a Kúria határozatában jelenik meg – el kell ismernie [lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]].
- [15] Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy alkotmányjogi panasz alapján eljárva is csak az alkotmányossági szempontokat vizsgálja, tartózkodik attól, hogy a jogszabályok értelmezésére és azok alkalmazására hivatott bíróságok tevékenységét törvényességi-jogalkalmazási kérdésekben felülbírálja. „Az a tény, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó által irányadónak tartott értelmezéstől eltérően értelmezték az alkalmazott jogi normát, önmagában nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem” [3060/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [41]].
- [16] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a tisztességes bírósági eljárás vélt sérelme körében körülírt érveit az alapeljárásban is előadta, azokat a másodfokú bíróságnak volt alkalma mérlegelni. A bírósági ítéletek vizsgálatát tehát valójában nem alkotmányossági szempontból kérte, hanem azt kívánta elérni, hogy a tények és bizonyítékok értékelése, és az abból levont következtetések tekintetében elfoglalt bírói álláspontot változtassa meg az Alkotmánybíróság.
- [17] Az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy pusztán azon okból, hogy a bíróságok az indítványozó érvelésétől eltérő álláspontra helyezkedtek, nem helytálló az indítványozó azon kifogása, hogy a bíróságok nem indokolták kellőképpen döntésüket. Az indítványozó által tett bizonyítási indítványok mellőzése okairól mind az első-, mind a másodfokú bíróság részletes indokolás mellett számot adott.
- [18] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint tehát az indítványozó panasza a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tekintetében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, a bíróság jogalkalmazását vonja kritika alá, és a támadott ítéletekben foglalt döntéseket, azok hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek, a döntések Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.
- [19] Az indítvány nem tartalmaz olyan pontosan körülírt alaptörvényellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kérdését.
- [20] 3. Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben nem merült fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. és 29. §-aiban foglaltaknak nem felelt meg. Az Alkotmánybíróság ezért az Abtv.

56. § (2) bekezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére figyelemmel, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2019. április 9.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1237/2018.

